Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36453
Copyright: Melk, Benediktinerstift

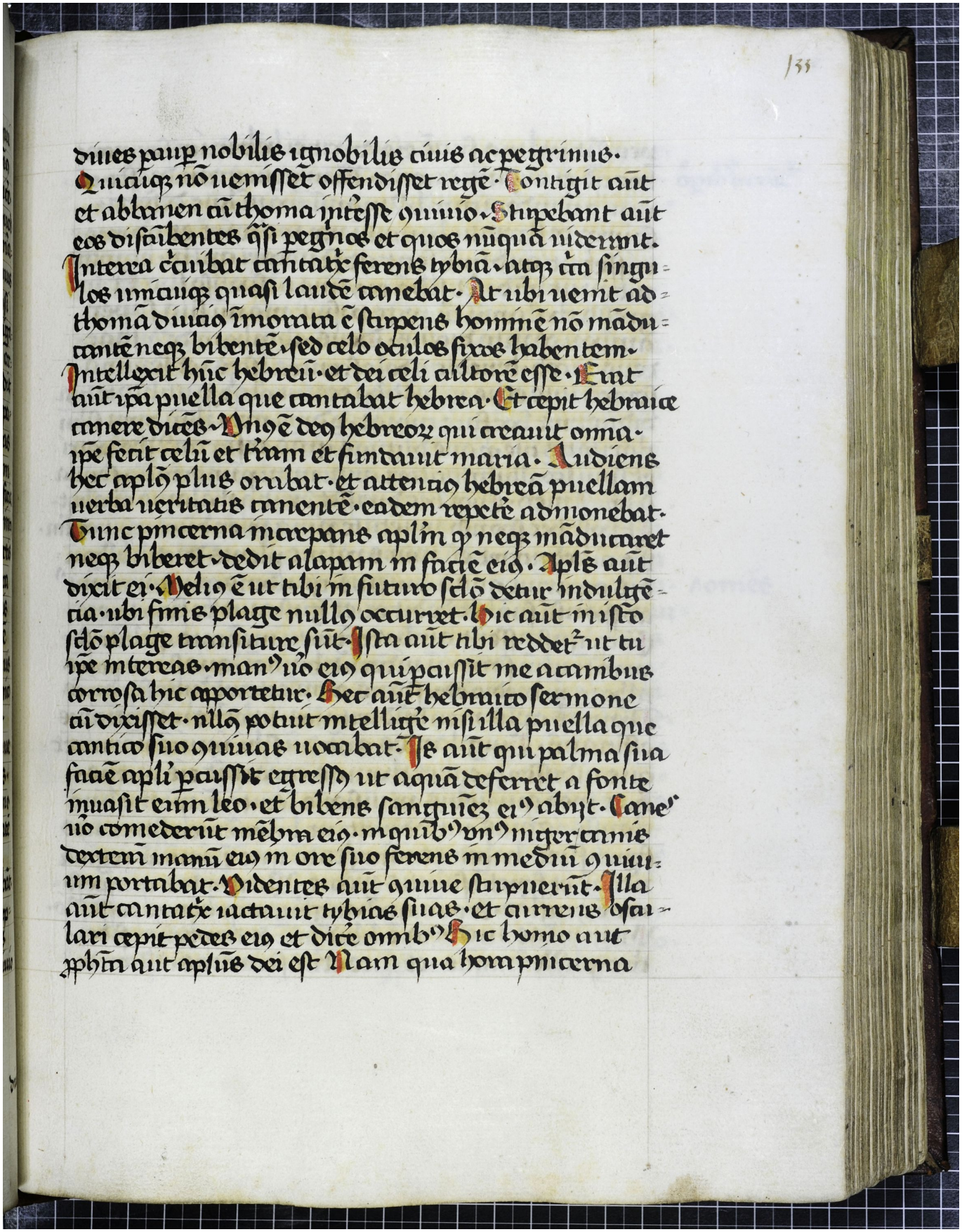

diues paup nobilis ignobilis ciuis ac pegrinus.
Quicaqz nō uemisset offendisset regē. Contigit aūt
et ablamen cū thoma intesse quidā. Stupebant aūt
eos disciētes qsi pegrinos et quos nūquā uiderunt.
Interea cantabat cantatrīce ferens tybiā. atqz cū singu-
los imicaqz quasi laudē canebat. At ubi uenit ad
thomā diuinā īmoratā ē stupens hominē nō mādu-
cantē neqz bibentē. sed celo oculos fixos habentem.
Intellexit hūc hebreū. et dei celi aitorē esse. Erat
aūt ipa puella que cantabat hebrea. Et cepit hebraice
canere dicēs. Vnus ē deus hebreoz qui creauit oīa.
ipe fecit celū et tram et fundauit maria. Audiens
hec aplūs plus orabat. et attentius hebreā puellam
uerba ueritatis canentē. eadem repetē admonebat.
Tunc pmcerna macpans aplm q neqz mādicaret
neqz biberet. dedit alapam in facie eius. Aplūs aūt
dixit ei. Melius ē ut tibi in futuro sclō detur indulgē-
cia. ubi finis plage nullo occurret. hic aūt in isto
sclō plage transitue fiūt. Ista aūt tibi reddet ut tu
ipe intereas. manus uō eius qui pauit me a cambus
arrosa hic apportetur. Hec aūt hebraico sermone
ai dixisset. nllūs potuit intelligē nisi illa puella que
antiquo suo quinas uocabat. Ipse aūt qui palma sua
fuae aplī pauit egressus ut aquā deferret a fonte
inuasit eum leo. et bibens sanguinez ei⁹ abiit. Cane⁹
uō comederūt mēbra eius. in quib⁹ unus miser cani-
dentem manū eius in ore suo ferens in medium quinq-
rium portabat. Videntes aūt quinque stupuerūt. Illa
aūt cantatrīce iactauit tybias suas. et cirrens osci-
lari cepit pedes eius et dicē omnib⁹. Hic homo aut
pphēta aut aplūs dei est. Nam qua hora pmcerna